

[Ole Bjørn Kraft.]

dette Forslag blev gennemført, og at man altsaa stod paa den militære Sagskundskaabs Grund i det Øjeblik, man ikke vilde være med. Intet kan naturligvis være mere urigtigt. Den militære Sagskundskaab har svaret, som den maatte svare, og peget paa, hvad det mest rationelle var, men jeg røber ingen Hemmelighed ved at sige, at det i Forsvarskommissionen af høje militære sagkyndige udtrykkeligt er blevet erklæret, at der intet sagligt Hensyn var, som forhindrede Gennemførelse af en separat Ordning nu, og jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at man ikke fra militær sagkyndig Side paa nogen Maade er utilfreds med, at Sagen nu kommer til Drøftelse. Det maa blot være klart, at den Ordning, vi nu træffer, er en midlertidig Ordning, som til sin Tid maa indpasses i den Forsvarsordning, der gennemføres.

Der er ikke mange Medlemmer til Stede i denne Sal ved denne Forhandling. Det er i een Henseende beklageligt, idet de Medlemmer, der er fraværende, faktisk undlader at overvære en historisk Begivenhed. Jeg tager det ikke som Udtryk for, at disse Medlemmer ikke har Interesse for Sagen, eller at de ikke under Forhandlingerne vil følge den meget nøje. Jeg tager det som Udtryk for den i og for sig ganske rigtige Erkendelse, at nu er Sagen afgjort, nu er det Spørgsmaal, som gennem saa lang Tid har været et stort Stridsspørgsmaal i dansk Politik, ved at finde sin Løsning, nu gaar vi fra Ord til Handling. Regeringens Fremsettelse af dette Lovforslag og Forhandlingen her er en historisk Begivenhed, thi det betyder Afslutningen af en Periode i dansk Forsvarspolitik Historie. De 3 Partier, som staar sammen med Regeringen bag Forslagets Fremsettelse, og som har udtrykt deres Vilje til at føre det igennem, repræsenterer baade her i Tinget og ude i Befolkningen et saa stort Flertal, at det er berettiget at sige, at med dette Forslags Fremsettelse og den Tilslutning, det har faaet, er i Princippet Striden om Danmarks Forsvar afsluttet og afsluttet med en positiv Udgang.

Det er et Øjeblik, som vort Parti har set frem til gennem Aar. Naar jeg siger dette, er det ikke for paa nogen Maade at ville indhøste en partipolitisk Triumf. Øjeblikket er ikke til at fordele Skyld og Ansvar, lad Historien herom. Men der er Grund til at udtrykke sin Glæde, ja, sin Lykkefølelse over, at vi er naaet hertil, og at vi kan have Haab om at samle det store, overvejende Flertal om Løsningen af denne den vigtigste af alle danske Opgaver. Der er Grund til at

takke Regeringen for, at den i saa høj Grad har medvirket til, at denne Stund kunde oprinde.

Om selve Lovforslaget skal jeg ligesom de foregaaende Ordførere ikke sige meget, men jeg vil dog gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger.

For det første vil jeg sige, for at det ikke skal være usagt, at det er ganske klart, at et Hjemmeværn ikke løser Forsvarsproblemet endeligt, og at den Ordning, der nu gennemføres, til sin Tid, som jeg har sagt, maa indpasses i den Ordning, der gennemføres med Hensyn til den regulære Hær, Flaade og Luftvaaben. Et Hjemmeværn vil naturligvis paa ingen Maade kunne erstatte de andre nødvendige Forsvarsforanstaltninger, men derfor er det paa ingen Maade betydningsløst og uvigtigt som et Led i en Forsvarsordning, og det er ikke uvigtigt, at vi begynder at skabe det nu. Vi kan, naar dette Lovforslag, forhaabentlig inden denne Maanedes Udgang, er gennemført, paabegynde Opbygningen af Hjemmeværnet her i Landet. Vi kan skabe Rammerne, vi kan uddanne Befalingsmændene, vi kan, efterhaanden som Kadrerne bliver til Virkelighed, tildele dem Opgaver. Jeg gaar ud fra, at saa snart Lovforslaget er vedtaget, vil al Energi blive sat ind herpaa, saaledes at alt, hvad der kan naas, ogsaa vil blive naaet. Jeg gaar ud fra, at der vil blive gjort en virkelig energisk Indsats af Ministeriet og alle de ledende militære sagkyndige, en Indsats, som helst ikke skulde staa tilbage for den beundringsværdige Indsats, som af det danske Forsvars Befalingsmænd blev gjort under utroligt vanskelige Vilkaar i Sommeren 1945, da den store Opgave paa hvilede dem af intet dog at skabe noget. Løsningen af den Opgave, de her bliver stillet over for, er lige saa paatrængende nødvendig og maa kræve en lige saa stor Indsats fra deres Side.

Vi vil ved at gennemføre Ordningen nu opnaa, at Hjemmeværnet kan være midlertidigt organiseret, naar vi, forhaabentlig om nogle Maaneder, bliver i Stand til at skaffe nye Vaaben her til Landet.

Selve Hjemmeværnet vil i en moderne, totalitær Krig være af en overordentlig Værdi for hele vort Forsvar. For at sige det enkelt: i det Øjeblik Hjemmeværnet er skabt, vil man ikke igen komme til at opleve 9. Aprils Begivenheder, saa vil vi ikke komme til at opleve det, som vi oplevede den 9. April, at tyske, endogsaa ubevæbnede Skibe sejlede ind i vore Havne og landsatte deres Tropper. Vi vil ikke komme til at opleve, at der noget Steds i Landet vil være